

[Mærk.]

reform. Ophævelsen af de nugældende bestemmelser om opholdskommunerefusion i forbindelse med forsørgelsesstedet vil måske vække en vis uro hos enkelte kommuner, men jeg kan ikke se, at dette problem har samme betydning i dag, som det før har haft. Indførelsen af enkepensioner, den bedre beskæftigelse og forbedringen af forsikringslovene har nedbragt kommunernes udgifter til hjælp væsentligt og dermed selvfølgelig også nedsat forsørgelsesstedets betydning i den forbindelse.

En anden ny ting i lovforslaget er, at kommunerne nu får mulighed for at optage også andre end folkepensionister på alderdomshjem, nemlig invalide- eller enkepensionister fra 60 års alderen. Selv om alderdomshjemmene vel er fuldt belagt alle steder og mange kommuner af den grund har planer liggende om bygning af nye hjem og udvidelse af bestående, tror jeg, at den ændring, der her foreslås, vil imødekomme et udbredt ønske hos kommunerne.

Når man nu er i gang med at rationalisere forsorgsloven, havde jeg gerne set, at man havde flyttet §§ 73-75 om skolebespisning over i skolelovgivningen. Efter den revision, som fandt sted i sidste folketingsår, hører skolebespisningen efter min opfattelse hjemme under skolelovgivningen og ikke under forsorgsloven.

Ministeren kom i sin udmærkede og meget udtømmende fremsættelse også ind på uddannelsen af det personale, som er tilknyttet kommunernes sociale forvaltning. Jeg tror, det er almindelig kendt, at socialforsorgens personel gennem årene har udført et stort og ofte vanskeligt arbejde, præget af den menneskelige forståelse, der er så vigtig på dette område. Med den udbygning af den sociale lovgivning og de nye principper, som er nedfældet i den, er der for mig ingen tvivl om, at det vil være rigtigt, at staten medvirker til, at socialforsorgens medarbejdere får den bedst mulige uddannelse. Jeg er også overbevist om, at denne opfattelse deles af de ansvarlige kommunalfolk rundt om i landet.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en meget velvillig behandling. Jeg håber, at vi gennem udvalgsarbejdet kan nå til en snarlig gennemførelse af dette lovforslag.

Søren Andersen: Det foreliggende er et anseligt forslag til lov om offentlig forsorg. Det kan ikke nægtes, at man faktisk har savnet kildemateriale, idet det såvel i den højtærede ministers fremsættelse som i bemærkningerne til lovforslaget er antydet, at der har siddet et sagkyndigt udvalg, og det er også bemærket, at man stort set har fulgt dette. Det kunne derfor være rart at se, hvor man ikke har fulgt det sagkyndige udvalg, og hvilken argumentation for de ændringer, der foreslås, dette udvalg har haft.

Der er i de senere år sket en opspaltning af det store forsorgsområde. Snart har et, snart har et andet fået sin selvstændige lov, og det ser ud til, at der skal slutes af med en selvstændig lov for børne- og ungdomsværnet. Jeg tør ikke sige, i hvor høj grad det er en fordel med denne opspaltning, og det er da også sådan, at den højtærede minister antyder, at det muligvis er på sin plads igen at samle disse enkeltlove i et par større lovområder. Tilbage bliver en rationaliseret og mere kortfattet lov — 132 paragraffer mod 336 — men til gengæld vel en lov, der i højere grad end den nuværende kræver cirkulærer — i alle tilfælde dog en lov, der for os andre, som også skal se i den, er lettere overskuelig.

Det er ikke særlig mange principielle ændringer, der foreslås, men til gengæld sker der en større sammenlægning, sammenlægning og omskrivning af paragrafferne, så der bliver vel en del at se på under udvalgsarbejdet.

Af principielle ændringer er der først og fremmest den, at den valgretsfortabende virkning af offentlig hjælp forsvinder, og det er i virkeligheden ikke ret meget, der er tilbage; der er ikke mere end 4 000-5 000 mennesker, der har mistet deres valgret som følge af, at de har modtaget langvarig kommunehjælp eller fattighjælp, og disse borgere vil jo faktisk, sådan som forholdene er nu, efter tur kunne forvente at generhverve denne valgret enten på nationens eller på kongehusets mærkedage. Ved gennemførelsen af den nye grundlov bestemtes det, at spørgsmålet om fortabelse af valgret som følge af straf eller modtagelse af offentlig hjælp skulle ordnes ved selvstændig lov, og vi har gentagne gange set lovinitiativer, der har givet en stor del af disse mennesker,